

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 7. Ciceronis locus è Dinacho expressus ostenditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](#)

Negligitur ipsa. vide, auaritia quid facit.

Menandri autem, — ἔργον ἀγεῖν συγγενῆ

Ηέντος δὲν. ἐδέεις γό δύολογοῖς,

Αὐτὸς τεστίκειν τὸ βοηθεῖας πνὸς

Δέμενον, αἰτεῖσθαι δύναται τὸ μερόπον.

Menandrea verò hæc in Latinum sermonem con-
uerterit quispiam:

— agè inuenieris

Cognatum egentis. nemo enim agnoscit libens,
Ad se attinere eum, opis alicuius qui indiget,
Nam mox petuum quippiam à se iri putat.

Ciceronis locus è Dinarcho expressus ostenditur.

C A P V T V I I .

M. TULLIUM in Orationibus suis multa è Græcis oratoribus mutuatum esse constat: neque tantum artificij, quo illos in versandis ac regendis auditorum animis vlos esse perspiceret, acrem ac diligentem imitatem fuisse, verum etiam integra non parum sèpe enthymemata illorum, in orationes suas transtulisse. Iuuat autem me, quatenus licet, id obseruare: profiteorque me ex eiusmodi locorum contentione singularem quandam, eamque, ut opinor, neque illiberalem, neque frugis expertem capere animo voluptatem. & quia ex meo sensu de aliis iudico, puto ceteris quoque idem vnuenire: nemo vt sit paulò humanior, cui non gratum ac iucundum sit cognoscere, quid à quoque Cicero sumpserit, quoque modo quæ illorum erant, imitando fecerit sua. Quocirca talia quedam his libris inspergere est animus: non vlo quidem certo ordine, neque enim genus hoc scriptiois ordinem postulat; sed vt quicque in mentem venerit. Nunc autem occurrit illud quod scriptum est in priore actione

in Ver-

in Verrem. Nam cùm iudicium fidem non nihil suspectam haberet orator, acutè vidit, quomodo eos excitare ac perterrefacere, ne se corrumpi sinerent, oportet. affirmauit enim, totam ciuitatem esse in speculis, obseruantem, quam quisque reipub. præstaret fidem: & vt ipsi de Verre iudicassent, ita de ipsis populum R. iudicaturum. Idem autem, & iisdem propè verbis dixerat, antiquis temporibus Dinarchus in acerbissima oratione qua infestatus est Demosthenem: vt non sine causa videri possit, Ciceronem, cùm illa scriberet, Dinarchi locum sibi propositum, quem imitaretur, habuisse. quod vt magis intelligatur, Ciceronis primum, deinde Dinarchi verba subiiciam. Cicero: Nunc autem homines in speculis sunt: obseruant, quemadmodum se unusquisque vestrum gerat in reiinenda religione, conseruandisq. legibus. & paulò post: Hoc est iudicium, in quo vos de reo, populus R. de vobis iudicabit. Dinarchus: Οεχτε γδ ὡς ἀθλωῶσι, ὅπ παρεῖ μὲν ὑμῖν Δημοσθένης ἐποίηκε, παρεῖ τοὺς ἄλλους ὑμεῖς. οἱ σκοπεῖσι ποτε γνώμην ἔχετε καὶ δὴ τὴν πατεῖσι συμφερόντων. καὶ πότερον τὰς ἴδιας τάταρας διαρρέονται ηγεμόνιας ἀναδέχεταις εἰς ὑμᾶς ὄντες, οὐ φανερὸν πάσιν εἰς θρόνοις ποιήσετε, ὅπ μισθίτε τὰς καὶ πολιτείας δῶρα λαμβάνοντας.

Quod Victorius de auctore libri De Mondo ad Alexandrum credidit, verum non videri.

C A P V T V I I I .

LIBER qui vulgò Aristotelii tribuitur, De Mondo ad Alexandrum, quin Aristotelis non sit, nemini dubium esse arbitror. nam, si nihil aliud, ipsum certè dictoris genus ita ab Aristoteleo dissidet, vt eam disceptantiam qui non videat, nihil omnino videat; et si Iustinus Martyr εἰς τοὺς ἔντλων παραπεπλῶ λέγω,